

Městský soud v Praze

Slezská 9

120 00 Praha 2

V Praze dne 1.7.2026

Ke sp. zn. 10 A 28/2026

Čj. 10 A 28/2026-91

Žalobce:

Žalovaný:

Magistrát hl. m. Prahy

Odbor pozemních komunikací a drah

Jungmannova 29, 110 00, Praha 1 – Nové Město

Žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, č.j. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 ve věci stavebního povolení pro stavbu „Areál TELLUS infrastruktura“

Přílohy:

- *dle textu*

I.

Stav věci

Žalobce podal dne 1.6.2026 u nadepsaného soudu žalobu proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, (dále jen „Magistrát“) č.j. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 ve věci stavebního povolení pro stavbu „Areál TELLUS infrastruktura“ (dále jen „rozhodnutí“) (dále jen „žaloba“).

Žalobce tímto doplňuje svoji žalobu o žalobní body. Reaguje tak rovněž na výzvu soudu čj. 10 A 28/2026-91 ze dne 23.6.2026, která mu byla doručena dne 1.7.2026, dle níž byl k doplnění žalobních bodů vyzván.

II.

Žalobní body

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a věcně nesprávné z následujících důvodů, které jsou pro přehlednost tematicky či jinak příbuzně seřazeny. V odvolacím řízení došlo k mnoha zásadním procesním pochybením a vadám, které podstatným způsobem poškodily žalobce, čímž byla možnost hájit jeho práva ztížena anebo přímo znemožněna.

1. Rozpor s územním rozhodnutím – územní rozhodnutí neobsahuje povolené stavební objekty

Žalobce namítá rozpor stavebního záměru s územním rozhodnutím, rozhodnutím ze dne 7.10.2020, sp. zn. MC05/OSU/74446/2019/Šev/Koš.p.1838/36, č.j. MC05 177866/2020, ve znění pozdějších rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 56631/2022 ze dne 19.1.2022 a č.j. MHMP 1100521/2022 ze dne 23.06.2022, (dále jen „územní rozhodnutí“).

V rámci stavebního záměru došlo k povolení zbudování pozemní komunikace obsahující tzv. větev 1 a větev 3. Větev 2 byla k námitkám žalobce z prvostupňového rozhodnutí vyjmuta pro zcela očividný rozpor s územním rozhodnutím.

Stavební povolení ale i přesto není v souladu s územním rozhodnutím. Větev 1 svojí specifikací neodpovídá povolené komunikaci podle územního rozhodnutí – délka je zcela

jiná. Větev 3. vedena na pozemku parc. č. 1838/39, k.ú. Košíře, není součástí územního rozhodnutí, nebyla jím povolena (na tomto pozemku nebyla žádná tzv. větev jako samostatná komunikace ani část veřejné komunikace povolena). Rozhodnutí Magistrátu navíc o této větvi mluví, že je umístěna na pozemku parc. č. 1838/36 – rozhodnutí je tak vnitřně rozporné. Nadto v této souvislosti zcela chybí souhlas vlastníka resp. osoby hospodařící s daným pozemkem, což je MČ P5, s provedením stavby – rozhodnutí je tak nezákonné. Městská část Praha 5 se dokonce v rámci řízení vyjádřila také negativně k povolení stavebního záměru.

Otázka souladu s územním rozhodnutím proto nebyla správními orgány v rámci správního řízení o stavebním záměru posouzena správně, ani v rámci jejich rozhodování, ani v rámci přezkumu závazných stanovisek. Rozhodnutí je tak nezákonné. Prvostupňové rozhodnutí nezákonné již bylo, což bylo potvrzeno již v průběhu odvolacího řízení změnou stanoviska ohledně souladu s územním rozhodnutím na nesouhlasné.

Žalobce dále namítá nesoulad stavebního povolení s územním rozhodnutím s ohledem na to, že na pozemku parc. č. 1838/23, k.ú. Košíře, bylo dle územního rozhodnutí v rámci stavby veřejné komunikace jakožto objektu IO – 01a navrženo a umístěno 24 kolmých parkovacích stání. Předložená dokumentace, ani výrok stavebního povolení ale tuto součást stavby komunikace neobsahuje ani ji nijak nezmiňuje. Z věcné působnosti nelze parkovací místa vynechat, neboť nejsou samostatnou věcí, ale součástí pozemní komunikace, a jako taková musí být zahrnuta ve stavebním povolení. Stavební povolení toto opomíjí a je proto věcně nesprávné a nezákonné.

Dle územního rozhodnutí nebyly umístěny stavby chodníků na pozemek parc. č. 2126/1, k.ú. Košíře, u něhož je v územním rozhodnutí u předmětného objektu IO – 01a komunikace veřejné výslovně uvedeno, že se bude jednat pouze o připojení pozemků stavby na komunikaci Naskové. Výroky o povolení stavby chodníků tak byly zahrnuty v rozporu s územním rozhodnutím.

Rozhodnutí je nezákonné.

2. Ohrožení požární bezpečnosti bytového domu žalobce

Žalobce namítá nesprávné posouzení svých námitek týkajících se ohrožení požární bezpečnosti sousedního bytového domu žalobce,

Bytový dům, v němž žalobce bydlí je absolutně závislý na požární nádrži umístěné na pozemku stavebního záměru parc. č. 1838/6 jakožto vnějšího zdroje vody – dokládá to důkazy: technickou zprávou požárně bezpečnostního řešení stavby bytového domu žalobce z roku 2017 týkající se přesně otázky požární nádrže jakožto nutného vnějšího zdroje vody (Příloha č. 1 – výslovně strana 4) a zprávou o provozuschopnosti požární nádrže z roku 2023 (Příloha č. 2). V této souvislosti žalobce přikládá také záznam z úředního jednání Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy, SVJ bytového domu [REDAKCE] a stavebníka bytového domu YIT Stavo s.r.o. (Příloha č. 3), který přiložil rovněž v rámci svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu. Tento dokument prokazatelně vznikl při plánování požárně bezpečnostního řešení bytového domu, v němž žalobce bydlí zmiňuje nutnost požární nádrže jakožto zdroje vody a zachování přístupu k ní.

Dle stavebního povolení má dojít ke zbudování pozemní komunikace, která vede přes trasu přístupu k požární nádrži – důkaz mapa – Příloha č. 4. Požární nádrž a bytový dům, zejména brána vedoucí k trase přístupu, je vedena skrze místo výstavby pozemní komunikace. Oplocením stavby a jejím faktickým prováděním (rozkopáním) tak dojde k ohrožení požární bezpečnosti žalobce a k ohrožení možnosti hasit dům v němž bydlí. Přístup k požární nádrži i k bytovému domu tak bude znemožněn.

Revizní stanovisko předložené v rámci odvolacího řízení se otázkou požární bezpečnosti bytového domu žalobce nezabývá. Orgán požární ochrany nepřezkoumal žalobcovy námitky. Přezkumné stanovisko Ministerstva vnitra – generálního ředitelství se omezilo pouze na obecné konstatování ohledně stavby infrastruktury – v tom ale netkví podstata námítka žalobce. Neobsahuje žádnou zmínku o námitkách. Rovněž neobsahuje žádnou zmínku o důkazu předloženém v rámci odvolání. Vyjádření orgánu požární ochrany jakožto dotčeného orgánu vyplývá jak ze stavebního zákona, tak ze zákona o požární ochraně. Vyjádření resp. závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany má za cíl skutečné, materiální posouzení otázek požární bezpečnosti a ochrany veřejného zájmu, což je smyslem a účelem postavení dotčeného orgánu. Není možné ponechat konkrétně namítanou a podloženou otázku týkající se požární bezpečnosti bez věcné reakce – došlo by tak k situaci, že taková otázka by se neposuzovala nikdy, což je i na úrovni správního řízení odepřením spravedlnosti a popření práva na řádné projednání věci, nemluvě o eliminaci možnosti hájit

svá práva. K přezkumu mých námitek tak vůbec nedošlo. Z předkladu odvolání vyplývá, že důkaz nebyl orgánu přezkumu ani předložen.

Otázka zamezení přístupu k požární nádrži po dobu výstavby nebyla správním orgánem vypořádána.

Magistrát tak nevypořádal námitky žalobce uplatněné jak v rámci odvolání, tak k obsahu revizního stanoviska, které předložil dne 3.3.2025, jimiž poukázal na odůvodněné pochybnosti o správnosti stanoviska a konkrétní důvody, v čem pochybnosti spatřuje.

Otázka ohrožení požární bezpečnosti žalobce tak nebyla vyřešena a žalobce byl zásadním způsobem dotčen na svých právech na zajištění bezpečnosti.

Není zanedbatelné uvést, že tato otázka je i otázkou nedostatečné ochrany veřejného zájmu a přesahuje i vlastní zájmy žalobce, jelikož se jedná o požární bezpečnost celého bytového domu [REDAKCE]

3. Nedostatečný přístup k objektu [REDAKCE] – integrovaný záchranný systém, svoz odpadu

Námitka žalobce ohledně nedostatečného přístupu záchranných složek, které jsou základní složkou integrovaného záchranného systému, k objektu [REDAKCE] kvůli výstavbě nebyla spolehlivě a řádně vypořádána. Věcně se touto konkrétní námitkou (spočívající v konkrétním provádění výstavby pozemní komunikace) žádný ze správních orgánů nezabýval – ani v rámci přezkumu stanovisek, ani stavební úřad ani Magistrát. Rozhodnutí je tak v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Rovněž žalobcovou námitkou ohledně nemožnosti zajištění svozu odpadu pro bytový dům, v němž bydlí, v důsledku znemožnění přístupu k pozemku [REDAKCE] a k objektu [REDAKCE] kvůli výstavbě, jakož i skutečností, že se jedná o rozpor s podmínkami územního rozhodnutí (bod 20), se Magistrát nezabýval. Žalobce namítal, že po dobu výstavby nebude přístup k pozemku [REDAKCE] a domu [REDAKCE] zajištěn - žalobce toto dokládá výňatkem z mapy z místa, kde je vidět umístění odpadního domku a přístup k němu (Příloha č. 5). Kvalita bydlení žalobce tak bude významně negativně dotčena.

4. Porušení procesních práv – neoznámení opakovaného přerušení řízení, odepření možnosti vyjádřit se

Žalobce se v rámci nahlížení do spisu dozvěděl, že odvolací řízení, jehož byl hlavním účastníkem, bylo přerušeno a dokonce, že toto přerušení bylo několikrát prodlouženo. Usnesení o přerušení, příslušný návrh, ani žádné usnesení o prodloužení přerušení mu jako účastníku řízení nebylo oznámeno. Jako hlavnímu účastníkovi mu tak byla odňata možnost vyjádřit se k navrhovanému přerušení a opakovanému prodlužování, a dále možnost podat proti přerušení řízení či prodloužení odvolání. Odvolací řízení je vedeno mimo jiné i na základě odvolání žalobce. V této souvislosti žalobce upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je odvolatel hlavním účastníkem řízení a je tak nutné mu veškeré písemnosti doručovat přímo. Došlo tak k zásadnímu a opakovanému porušení práv žalobce a porušení jeho práva na spravedlivý proces. V této souvislosti zdůrazňují, že řízení tak bylo prodlouženo o více než 2 roky. Jedná se o zásadní vady řízení, které žalobci znemožnily výkon jeho práv.

Magistrát uvedl, že žalobce neuvedl, jak byl poškozen na svých právech. Žalobce tento názor nesdílí – ve svém podání negativní důsledky pro něj přímo uvedl. Opakuje je i zde. Je zásadním porušením procesních práv hlavního účastníka řízení, pokud mu návrh ani rozhodnutí o přerušení řízení, jež bylo zahájeno na základě jeho podání, nejsou ani doručovány a hlavnímu účastníkovi je tak zcela odňata možnost se k takovému návrhu a postupu vyjádřit a případně bránit. Intenzita porušení je o to vyšší, pokud jde o opakovaný vědomý postup správního orgánu. Jde také o porušení rovnosti účastníků řízení a odepření spravedlnosti.

Nadto Magistrát jakožto správní orgán vázán zákonem si musí být vědom procesních práv účastníků řízení jako je kupř. možnost podat odvolání, vyjádřit se k návrhu, a jeho povinnosti zajistit jejich uplatnění všem bez rozdílu. Konstatování, že účastník má tato výslovně uvádět, jinak na ně nemá nárok a správní orgán o nich neví a nebude se nimi zabývat, snad ani nemůže mít místo v rozhodnutí správního orgánu právního státu.

5. Procesní vady – nesouhlasné závazné stanovisko, nesprávný postup odvolacího orgánu

Stavba obdržela nesouhlasné závazné stanovisko, když nadřízený správní orgán stavebního úřadu (Magistrát, odbor stavebního řádu) v rámci přezkumu stanoviska k námitkám žalobce uvedeným v odvolání stanovisko vydané v prvním stupni změnil na nesouhlasné. Již pouze z tohoto důvodu nebylo možné stavbu povolit, jelikož došlo ke změně stanoviska, nikoliv k jeho zrušení a vydání nového. Pro stavbu proto platilo, že neměla kladná stanoviska a v takovém případě bylo nutné postupem podle správního řádu žádost zamítnout. Odvolací orgán není dotčeným orgánem k vydávání příslušných stanovisek a tuto otázku nemůže samostatně posuzovat. Takovým postupem by docházelo k nepřipustnému obcházení zákona. Jedná se o tak zásadní vadu projektové dokumentace, žádosti a stavebního povolení první instance, že tato nemůže být zhojena v odvolacím řízení. Odvolací řízení je řízením přezkumným, nikoliv prvoinstančním. Jakkoliv měl odvolací orgán prokazatelnou snahu vyhovět stavebníkovi, což je evidentní z průběhu celého odvolacího řízení, nebylo možné takto postupovat a obcházet zákon.

6. Nesprávné přezkumné stanovisko Magistrátu, odboru stavebního řádu, nezákonný postup při vydání

Stanovisko Magistrátu, odboru stavebního řádu předložené v rámci odvolacího řízení v listopadu 2025 (č.j. MHMP 1099524/2025 ze dne 4.11.2025) je nesprávné. Stanovisko jednak neadresuje námitky žalobce, ani je nevyporádává dostatečně či správně.

Stanovisko ve výrokové části uvádí zcela nesprávný dokument – stanovisko sp. zn.: MC05/OSU/17265/2022/Šev/Koš.p.1838/36, č.j.: MC05 70696/2022, ze dne 13.4.2022, které již bylo přezkumem změněno na nesouhlasné. Přezkumné stanovisko Magistrátu z listopadu 2025 je tak nezákonné a zmatečné, jelikož věcně rozhodlo o přezkumu stanoviska již nezpůsobitelného k přezkumu.

Stanovisko se ani nezabývá výslovně vytýkanými vadami a rozpory vydaného souhlasu Úřadu městské části Praha 5. Souhlas nebylo možné přezkoumat, neboť zcela chyběly podstatné části (věcný popis, odůvodnění), souhlas je i věcně nesprávný – žalobce toto popsal ve svém vyjádření ze dne 03.03.2025. Potvrzením nezákonného a

nepřezkoumatelného stanoviska resp. souhlasu ze strany Magistrátu, odboru stavebního řádu, tím pádem došlo k další nezákonnosti, věcné nesprávnosti stanoviska a k vadě řízení.

V řízení došlo ve vztahu ke stanovisku také k postupu, který je nezákonný. Podle správního řádu platí, že přezkum jakéhokoliv vydaného stanoviska je možný až v rámci odvolání proti rozhodnutí, jehož bylo podkladem. K takovému rozhodnutí ale nedošlo. Přezkum stanoviska v rámci běžícího odvolacího řízení není možný a zakládá zásadní vadu řízení, kterou nelze zhojit, a nezákonnost procesu. Tento postup umožňuje zcela v rozporu se stavebními předpisy a jejich účelem nekonečnou opravu projektové dokumentace stavebníkem a „prověřování“ její domnělé správnosti postupem, který zákon neumožňuje ani nepředvídá. Nesouhlasné stanovisko nelze obejít tím, že se projektová dokumentace přepracuje a vydá nové prvoinstanční stanovisko v rámci přezkumného řízení. Potvrzení nadřízeným orgánem je tak irelevantní, neboť zde nebylo co přezkoumávat - stanovisko, resp. v tomto případě souhlas nebyl podkladem pro vydání žádného rozhodnutí. Takovým postupem dochází k nepřipustnému obcházení zákona. Odvolací řízení je řízení přezkumné ve vztahu ke konkrétnímu rozhodnutí vydanému na základě konkrétních stanovisek.

Správnost nového souhlasu ÚMČ Praha 5 tak nebylo možné v rámci probíhajícího odvolacího řízení přezkoumávat, neboť toto nebylo podkladem pro vydání stavebního povolení a nebylo součástí projektové dokumentace, která tvořila podklad pro vydání rozhodnutí. Došlo tak k nezákonnému postupu, kterým byla odňata možnost účastníkům prvoinstančního řízení dosáhnout přezkumu v rámci odvolání, neboť tito nebyli účastníky odvolacího řízení. Rozhodnutí o odvolání, které je založeno na dokumentaci, která je vyloučena z možnosti zákonného přezkumu, zatíží řízení zásadní nezhojitelnou vadou, která představuje mimo jiné porušení práva na spravedlivý proces. I u tohoto postupu platí, že chybějící nebo nesprávná stanoviska není možné opravovat v rámci řízení o odvolání, jehož účelem není tzv. dopracování projektu a doplnění dokumentace, která v prvním stupni kupř. zcela chyběla nebo byla zásadně nesprávná – kupř. zcela podstatná část ZOV či stavební objekty v rozporu s územním rozhodnutím. Jedná se o tak zásadní změnu a nedostatky projektové dokumentace, které nelze v rámci odvolacího řízení zvoleným postupem zhojit. Taková projektová dokumentace je věcně vyloučena z posuzování v rámci odvolacího řízení, neboť se nejedná o dokumentaci vztahující se k přezkoumávanému rozhodnutí.

7. Neplatnost územního rozhodnutí

Územní rozhodnutí, dle něhož došlo k vydání stavebního povolení již pozbylo své platnosti. Jednak došlo v důsledku rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 8 A 44/2024-127 ze dne 11.3.2026 ke zrušení změny územního rozhodnutí dne 24.11.2022, pod sp. zn.: MC05/OSU/51058/2022/HAV/Koš.p.1838/36, č.j.: MC05 257776/2022. Dle této změny byla umístěna tzv. větev 3 povolené komunikace. Toto jednoznačně a výslovně uvádí i přezkumné stanovisko odboru stavebního řádu Magistrátu č.j. MHMP 1099524/2025 ze dne 4.11.2025 – strana 4 i samotný Magistrát v rozhodnutí.

Rozhodnutí Magistrátu je v tomto ohledu vnitřně rozporné, když na některých místech výslovně uznává, že stavba byla povolena podle změny územního rozhodnutí z roku 2022, na jiném místě, ale toto neuznává (když jde o námitky žalobce).

Dále pak pozbylo územní rozhodnutí své platnosti uplynutím času, neboť jeho právní moc nastala již v roce 2022 a jeho platnost byla omezená na 2 roky.

Rozhodnutí je tak nezákonné.

8. Absence staveniště – aprobace neexistujícího stavu, nemožnost ověření podmínek výstavby

Stavební povolení bylo vydáno podle projektové dokumentace, která obsahuje a počítá se zařízením staveniště, které nebylo ještě ani umístěno. Žalobce má za to, že za takové situace nelze stavební povolení vydat, neboť smyslem a účelem stavebního řízení je posouzení možnosti provedení stavby. Toto nelze učinit, pokud není jisté, že veškeré podmínky pro provádění stavby budou bezvadné. Správní orgán v rámci řízení o stavebním povolení ale neposuzuje podmínky umístění staveniště a vydáním stavebního povolení tak aprobuje projektovou dokumentaci, která není a ani nebyla ještě předmětem přezkumu. Může se stát, že staveniště nebude povoleno nebo bude projektová dokumentace k němu změněna. Způsob provádění stavby tak není postaven najisto. Postup Magistrátu proto porušuje smysl a účel stavebního řízení, jehož výsledkem má být posouzení možnosti provádění stavby. Žalobce proto nesouhlasí se závěrem Magistrátu, že absence povolení staveniště nebrání vydání stavebního povolení. Stavbu podle navržené situace nelze provést.

Žalobce v této souvislosti dále namítá porušení zásad dvouinstančnosti řízení, když až v průběhu odvolání, k výslovné námitce žalobce, byla projektová dokumentace doplněna o zásady organizace výstavby a příslušnou situaci ZOV. Nejde o zanedbatelný dokument ale zcela zásadní součást projektové dokumentace. Jinými slovy způsob, jak bude stavba prováděna nebyl zřejmý z projektové dokumentace v prvním stupni ani účastníkům řízení ani správnímu orgánu (stavební úřad nebo příslušné dotčené orgány). Jde o tak zásadní dokument, že tento nelze předložit až v rámci přezkumu.

Žalobce má za to, že Magistrát nesprávně vypořádal jeho námitku ohledně absence podmínek pro poměrnou výsadbu stromů nahrazujících kácené dřeviny. Vzhledem k tomu, že stavebník jednotlivá řízení o stavebních povolení stavby umístěné územním rozhodnutím rozdělil, je nutné stanovit, jaký poměr náhradní výsadby z celkového počtu se bude vztahovat na příslušné stavební povolení příslušný poměr. Rozhodnutí Magistrátu je v této části neurčité a nepřezkoumatelné, když příslušný poměr nestanoví a pouze uvádí, že výsadba má být poměrná, aniž by konkretizoval, jakým poměrem se má řídit. Rovněž došlo k pochybení a postupu v rozporu se zásadou materiální pravdy, když stavební úřad si ani nevyžádal doplnění od stavebníka, jakým poměrem bude náhradní výsadba uskutečněna, aby tento poměr mohl s ohledem na stavební záměr posoudit.

9. Neposouzení možnosti provést stavbu s ohledem na nutnost odstraňování povrchů a staveb

Projektová dokumentace neobsahuje žádnou dokumentaci ani žádnou konkretizaci možnosti odstraňování a/nebo postupu odstraňování stávajících staveb v místě povolené komunikace, které je nutné pro provedení stavby provést (zejména ploch na pozemcích a dalších objektů) – není tak možné posoudit, zdali bylo odstranění vůbec povoleno a jaké jsou jeho podmínky. Žalobce má za to, že správní orgán zde nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a rozhodování ohledně skutkového stavu o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to ani k výslovné námitce žalobce, a porušil tak zákon.

Touto výslovnou námitkou se Magistrát věcně vůbec nezabýval a pouze uvedl, že otázka odstraňování staveb byla předmětem samostatného řízení. To je sice možná pravdou, ale toto nebylo podstatou námitky žalobce. Žalobce má za to, že v souladu se zásadou materiální pravdy správní orgán musí posoudit reálnou možnost stavbu provést, což zahrnuje

vyžádání si dokumentace k odstraňování staveb a posouzení jejich podmínek. Tím spíš, když z projektové dokumentace plyne, že otázka odstraňování staveb je pro stavební povolení relevantní. Žalobce má za to, že se nelze spokojit pouze s odkazem na rozhodnutí o odstranění, je nutné věcně posoudit podmínky – v rámci řízení nebyly ve spisu k dispozici žádné podklady. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Správní orgán má rovněž v rámci šetření práv a zajištění rovnosti účastníků zajistit, aby žalobce jakožto účastník řízení měl mít možnost se k podmínkám odstraňování, které jsou podstatné pro provádění povolované stavby a vydání samotného povolení, vyjádřit. [K tomuto ale nedošlo a žalobci tak bylo postupem Magistrátu znemožněno hájit svá práva.

10. Procesní pochybení – nesprávný postup při žádosti o přerušení řízení, porušení rovnosti účastníků řízení

Žalobce podal v rámci řízení žádost o dočasné krátké přerušení řízení z důvodu existence skutečností, které mají vliv na předmět řízení, zejména probíhajícího soudního sporu sp.zn. 8 A 44/2024 u Městského soudu v Praze týkajícího se územního rozhodnutí, podle něhož bylo stavební povolení vydáno, v němž došlo k posunu. O tomto posunu se žalobce dozvěděl dne 7.4.2026. Probíhalo tak řízení o zásadní předběžné otázce, která měla vliv na rozhodnutí a žadatel požádal o přerušení podle § 64 odst. 1 písm. c a dále § 64 odst. 2 správního řádu.

Žalobce žádal o přerušení na cca 2 měsíce do konce měsíce května z důvodu nutnosti získání příslušných informací od správních orgánů a posunu ve věci soudního řízení. V této souvislosti žalobce uvádí, že řízení o odvolání u Magistrátu trvalo, mimo jiné i z důvodu přerušení k žádosti stavebníka, jímž mu bylo umožněno předělat projektovou dokumentaci, víc než 3 a půl roku. Toto je v ostrém kontrastu s délkou přerušení, o níž žádal žalobce.

Dne 16.4.2026 rozhodl Magistrát příslušným odborem, že jeho žádosti o přerušení nebylo vyhověno, rozhodnutím s č.j. MHMP 339211/2026. Žalobce je toho názoru, že Magistrát nepřerušením řízení zkrátil žalobce na svých právech a porušil zákon.

Žalobce nesouhlasí s věcnými důvody nevyhovění žádosti, ani s procesním postupem Magistrátu. Správní orgán v odůvodnění uvedl, že žádost byla příliš obecná. Žalobce k tomuto uvádí, že s tímto hodnocením nesouhlasí. Žalobce ve svých podáních dostatečně uvedl a identifikoval příslušné okolnosti soudního sporu. Magistrát v tomto soudním sporu

vystupoval jako žalovaný, musel tak o jeho existenci z úřední povinnosti zcela jistě vědět a sdělení o obecnosti důvodů je tak zcela nesprávné a nepřiléhavé. V této souvislosti žalobce uvádí, že provázanost soudního sporu s předmětem řízení zcela jednoznačně vyplývá z přezkumného stanoviska Magistrátu z listopadu 2025 předloženého v rámci odvolacího řízení. Toto uvedl žalobce i ve svém podání Magistrátu ze dne 8.4.2026.

Správní orgán navíc musí postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy a rozhodovat za stavu o němž nejsou důvodné pochybnosti. K tomuto ale ze strany správního orgánu nedošlo. Dle judikatury platí, že pokud správnímu orgánu není jasné, co má účastník řízení na mysli má provést dotaz a okolnosti objasnit. Správní orgán má mít zájem o to, aby věc byla dostatečně objasněna. Žalobce navíc odůvodnil, proč nemá zatím příslušné informace a žádá o přerušení řízení. Žalobce také avizoval, že je v procesu získávání informací o okolnostech, které zakládají důvod k přerušení a uvedl vzhledem k délce řízení velmi krátkou dobu. Správní orgán tak nepostupoval správně a zásadu materiální pravdy porušil.

V této souvislosti žalobce také namítá, že při vydání rozhodnutí došlo k podstatnému porušení rovnosti účastníků řízení, když ve srovnání stavebník podal v rámci řízení zcela obecnou žádost o přerušení o jedné větě. O takové žádosti žalobce nejen že nebyl informován, ale nebyl informován ani o samotném přerušení, a dokonce ani o opakovaném prodloužení takového přerušení. Správní orgán tak v obdobném případě dokonce v rámci totožného řízení nepostupoval stejně a žalobce zcela jednoznačně poškodil.

V této souvislosti žalobce uvádí, že nesouhlasí s výkladem Magistrátu ohledně § 64 odst. 2, protože v takovém případě by odvolatel neměl možnost nikdy požádat o přerušení odvolacího řízení nebo se k němu vyjádřit, i přesto, že je hlavním účastníkem řízení.

Správní orgán tak měl dostatek informací pro to, aby řízení přerušil a při rozhodování byly naplněny důvody pro přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. c).

Žalobce má dále za to, že mělo být postupováno i podle § 64 odst. 2 a po zjištění stanovisek účastníků řízení mělo být přistoupeno k rozhodnutí. Správní orgán ale nepostupoval podle tohoto ustanovení, čímž rovněž pochybil a žalobce poškodil, neboť mu upřel zákonem předvídaný postup.

Žalobce také namítá, že procesním postupem Magistrátu, kdy Magistrát následně hned druhý den po zaslání nevyhovění žádosti vydal rozhodnutí ve věci, byl zásadně zkrácen na svých právech v rámci řízení, neboť mu správní orgán odňal možnost dosáhnout efektivního přezkumu rozhodnutí v rámci řízení. O odvolání žalobce tak fakticky již není možné rozhodnout, jelikož zde již není řízení, které by bylo možné přerušit. Správní orgán tak způsobil stav, kdy žalobce neměl možnost ve správním řízení efektivně hájit svá práva. Jedná se o další závažnou procesní vadu k tíži žalobce. Žalobci byla odňata možnost přezkumu rozhodnutí správního orgánu.

11. Opomenutí důkazu

Žalobce namítá, že Magistrát zatížil řízení podstatnou vadou, když se žádným způsobem nevyjádřil, neprovedl ani nijak nehodnotil důkaz předložený žalobcem.

Rovněž ze spisu lze seznat, že žalobcův důkaz předložený v rámci námitek o požární bezpečnosti nebyl předložen k posouzení v rámci přezkumu stanovisek. V revizních stanoviscích, o jejichž doplnění do spisu bylo informováno počátkem roku 2025, není ani zmínka o tom, že by byl příslušný důkaz k přezkumu poskytnut. Jedná se o podstatnou vadu, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí a žalobce byl zkrácen na svých právech ohledně přezkumu stanovisek a vedení řádného procesu.

Tuto skutečnost žalobce namítal i v rámci svého vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 3.3.2025, nicméně toto nebylo Magistrátem nijak reflektováno.

Absolutním opomenutím navrhovaného podstatného důkazu došlo k zásadnímu porušení práva žalobce na spravedlivý proces a k vadě řízení, která činí rozhodnutí nezákonným.

III.

Žalobce žalobou napadá celou výrokovou část Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, čj. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odbor stavební úřad čj. MC05 179116/2022 ze dne 31.8.2022.

Žalobce požaduje zrušení i prvostupňového rozhodnutí z obavy, že žalovaný by rozhodl o odvolání stejným způsobem bez odstranění všech nezákonností a žalobce by byl proto nucen se proti tomuto rozhodnutí znovu soudně bránit.

Žalobce tvrdí, že napadenými rozhodnutími byl zkrácen přímo na svém vlastnickém právu a dále že byl na svých právech zkrácen v důsledku porušení objektivního práva a dále svých procesních práv v předcházejícím řízení. Žalobce jakožto přímý soused výše uvedeného stavebního záměru bude přímo dotčen stavebním záměrem a vystaven všem negativním vlivům provádění stavby. Žalobce bude dotčen zejména ohrožením bezpečnosti a kvality bydlení. Žalobce má dále za to, že v rámci vydání stavebního povolení došlo k mnoha zásadním pochybením k jeho tíži, jimiž mu bylo znemožněno hájit svá práva.

Jelikož je to stavba, která zásadním způsobem ovlivní život žalobce, jeho bezpečnost a výkon jeho vlastnického práva, je nucen se proti vydání stavebního povolení bránit soudní cestou. Stavební záměr je v rozporu s právními předpisy a jeho připomínky a negativní důsledky stavebního záměru pro něj nebyly řádně a správně vypořádány. Žalobce proto považuje rozhodnutí za nesprávné a nezákonné.

IV. Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby soud vydal následující

rozsudek:

1. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, čj. MHMP 340255/2024 ze dne 20.4.2026 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odbor stavební úřad čj. MC05 179116/2022 ze dne 31.08.2022 se zrušuje.

2. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobce.

